

Slåss för livet in i det sista

Det känns som igår då **Kristian Gidlund** gick bort, det är svårt att tro att det är tio år sedan. Han var, och har också efter sin död blivit en oerhört viktig person för många. Parkteatern spelade *I kroppen min* i Galärparken i Stockholm under sommaren och nu under hösten spelas den av [Riksteatern på turné](#). Föreställningen fångar Kristian Gidlunds kamp mot döden och cancer och bygger på hans blogg och bok med samma namn. Hans [blogg går fortfarande att läsa](#).

Kristian Gidlund var musiker, journalist och författare. Även fast han inte själv finns kvar längre lever hans ord vidare. Men vi stannar vid musiken en stund.

Kristian var trummis i ett band som hette *Sugarplum fairy*. Den musik som de spelade ligger mig väldigt varmt om hjärtat och jag skulle kunna säga att han var med och bidrog till att förgylla mina tonår med sin musik. Det började med att jag hörde [låten She](#) och visualiserade den som en musikvideo i sinnet. Detta var på en äng ute på en ö som heter Ljusterö i Stockholms skärgård där jag spenderat många barndomssomrar. Låten förmedlade lycka och eufori.

I teatern står **Mats Björke** på scen (tidigare Mando Diaomedlem och barndomsvän med Kristian) och spelar keyboard. **Rasmus Nyström** spelar Kristian med styrka och kraft. Föreställningen tar upp existentiella frågor om liv och död, den sammanflätar liv och död eftersom de hänger samman.

Kristian Gidlund hade som budskap att man ska ta vara på livet varje dag och leva i nuet. Som en boxare vill karaktären i teatern slåss och kämpa för sitt liv in i det sista och inte ge upp kampen om att leva. Det är väldigt starkt fångat.

Jag har upplevt många och åter många konserter med Kristian

Gidlunds band *Sugarplum fairy*. Starka upplevelser som har betytt mycket för mig. Kristians trumpinnar har jag fångat på konserter eller fått i olika sammanhang. Jag har tre stycken. Det vilar i tryggt förvar på en hylla självklart väl synligt hemma hos mig. Oförglömliga konserter, precis som Kristian är oförglömlig.

Vi kommer att komma ihåg hans livsglädje även om han hade det oerhört tufft – en fighter för livet, som dog 29 år gammal.

Teatern blev en reality check och det tror jag att många behöver och det tror jag också att han ville med sina ord. Få oss att stanna upp i nuet och tänka på det som är viktigast – kompisar och anhöriga till exempel. Jag tror att Kristian med sina ord ville att vi ska prata mera om döden eftersom det ofta kan vara ett tabubelagt ämne.

Kristian Gidlund älskade hästar och deras skönhet. Därför får ett hästfoto illustrera den här texten. För att hylla honom.

Text och hästbild: Elinor Ernqvist Östlihn

I kroppen min

Riksteatern i samproduktion med Parkteatern – Kulturhuset Stadsteatern

Med: Razmus Nyström och Mats Björke

Idé: Josefin Rosales

Manus: Jani Lohikari, efter texter av Kristian Gidlund

Regi: Johan Paus

Dramaturg: Eva-Maria Benavente Dahlin

Musik: Mats Björke

[Turneplan hösten 2023](#)

Fotograf Klara G, Razmus Nyström, Parkteatern, Kulturhuset Stadsteatern, Riksteatern, Kristian Gidlund, I Kroppen Min